

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 14 0 К 000211 09 Кж 2
Бања Лука, 22.10.2009. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Желимира Барића, као предсједника вијећа, Драгомира Миљевића, и Реџиба Бегића, као чланова вијећа уз учешће записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптуженог Ј. А., због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. у вези са чланом 22. преузетог Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, одлучујући о жалби окружног тужиоца из Источног Сарајева, изјављеној против пресуде Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 000211 08 К од 16.6.2009. године, у сједници вијећа којој је присуствовао републички тужилац, мр Ненад Врањеш, а у одсутности уредно обавјештених, оптуженог и његовог браниоца, донио је дана 22.10.2009. године

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважава се, жалба окружног тужиоца из Источног Сарајева, укида пресуда Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 000211 08 К од 16.6.2009. године, и одређује одржавање претреса пред Врховним судом Републике Српске.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 000211 08 К од 16.6.2009. године, оптужени Ј. А. је на основу члана 290. тачка в) Закона о кривичном поступку (у даљем тексту: ЗКП), ослобођен од оптужбе због кривичног дјела ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. у вези са чланом 22. преузетог Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије.

На основу члана 100. став 1. ЗКП-а, одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава, док су оштећени на основу члана 108. став 3. ЗКП-а, са имовинскоправним захтјевом упућени на парницу.

Против те пресуде благовремено је изјавио жалбу окружни тужилац из Источног Сарајева због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 303. став 1. тачка ј) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, с приједлогом да се побијана пресуда преиначи, или укине и одреди одржавање претреса пред Врховним судом Републике Српске.

Бранилац оптуженог, адвокат В. В. поднијела је одговор на жалбу у којем је предложила да се жалба окружног тужиоца као неоснована одбије и побијана пресуда потврди.

На сједници вијећа републички тужилац је изложио жалбу окружног тужиоца и остао код навода и приједлога из те жалбе. Сједници вијећа нису присуствовали оптужени и његов садашњи бранилац Ц. Б., адвокат из Сарајева, а о истој су уредно обавјештени, па је сједница одржана у њиховом одсуству у смислу члана 310. став 4. ЗКП.

Разматрајући спис, побијану пресуду и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из слиједећих разлога:

Основано се у жалби окружног тужиоца указује да је побијана пресуда захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 303. став 1. тачка ј) ЗКП. Та повреда се, како то произилази из разлога жалбе за овај основ побијања пресуде, манифестује у томе да пресуда не садржи разлоге о одлучним чињеницама, које се односе на коначан закључак те пресуде, да нема поузданих доказа да је оптужени починио кривично дјело које му оптужба ставља на терет, у вријеме, на начин и под околностима описаним у изреци те пресуде. Наиме, жалба истиче, да искази у поступку саслушаних свједока Д. О., Р. и М. И. те З. Л. нису оцјењени на начин који прописује одредба члана 287. став 2. ЗКП-а, а тај недостатак се огледа у томе што побијана пресуда није уопште дала ваљане разлоге због којих не прихвата исказ свједока Д. О., који је на саслушању пред првостепеним судом потврдио, да је лице које је пришло камиону, након што је на исти извршен оружани напад, био оптужени. Он је то лице описао не само дајући опис униформе и оружја које је имало, већ и по томе што је приликом говора на лијеву страну забацивао уста ка доле. Исказао је, да то лице познаје по надимку Ј., још од 1986. или 1987. године када је похађао Основну школу у Селу Д., а оптужени је радио као портир на обезбјеђењу.

Како свједоци Р. и М. И. и З. Л. у својим исказима то лице нису описали на идентичан начин као и свједок О., жалба сматра да се не може прихватити став побијане пресуде да су свједоци о одлучним чињеницама дали различите исказе, а свој став образлаже наводима да су се свједоци налазили у посебним околностима, насталим након оружаног напада на камион, па да због тога није ни реално очекивати да њихови искази буду у свему потпуно сагласни.

Оцјењујући наведене приговоре жалбе, овај суд налази да су они основани, јер побијана пресуда није навела ваљане разлоге о одлучној чињеници која се односи на оцјену вјеродостојности свједочења Д. О. Садржај исказа овога свједока је само изнесен, као што су изнесени и садржаји исказа свједока Р. и М. И. и З. Л., али ти искази нису доведени у међусобну везу и оцјењени на начин прописан у одредби члана 287. став 2. ЗКП. На те недостатке у жалбеном основу побијања пресуде због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 303. став 1. тачка ј) ЗКП, основано је указала жалба окружног тужиоца.

Због постојања наведене повреде одредаба кривичног поступка, побијану пресуду није могуће испитати ни у жалбеном основу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Ваљало је стога, ту жалбу уважити, побијану пресуду укинути на основу члана 321. став 1. тачка а) ЗКП и одредити одржавање претреса пред овим судом.

На претресу пред овим судом прихватиће се у складу са одредбом члана 323. став 2. ЗКП сви докази изведени пред првостепеним судом и дати оцјена тих доказа на начин који прописује одредба члана 287. став 2. ЗКП, па ће се зависно од резултата, до којих се таквом оцјеном доказа дође, донијети одговарајућа пресуда.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Желимир Барић

За тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић